VOL. 111. NO. 11. NOVEMBER, 2019. 111. ÉVF. 11. SZÁM, 2019. NOVEMBER

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

A GYÜMÖLCSTERMÉS JUTALMA Jn 15:7,8,11

Megváltónk az utolsó vacsora után mondja el ezt a tanulságos példázatot. A szőlőtő, szőlőműves és a szőlővessző élet-közösségéről beszél. A gyümölcstermés természetes következmény, míg a gyümölcstelenség természetellenes. A szőlővessző arra hivatott, hogy szőlőt teremjen. Isten, a szőlőműves megtisztítja azokat, hogy több, vagy sok gyümölcsöt teremjenek (2.v). A terméketlen száraz vesszőket levágja. Az alapigékben áldott biztatás van a gyümölcstermés megjutalmazásáról. Isten igéjében sok hasonló ígéret van. Jézus mondja, egy pohár víz sem veszti el jutalmát! (Mt 10:42) Az áldott bátorító igék naponként új erőt és kegyelmet adnak a gyümölcstermő életre. Mózes boldogan vállalta a Krisztusért való gyalázatot, mert a megjutalmazásra tekintett. (Zsid 11:26). Minket is biztat a megígért jutalom. Ezért forró vágyunk és imádságunk: *„Lenne éltem Néked tetsző, Indulatom mint Tiéd, Volnék bár jó szőlővessző, Kegy-gyümölcscsel ékített!"* (Régi HH 199). Ez oly örvendetes, hogy Jézus jutalomról biztosít. A három versben három jutalomról szól: Az imameghallgatás, a tanítványság, és az öröm jutalmáról.

Az első jutalom az imameghallgatás

Ez minden képzeletet meghalad! Nyilván feltételezi az Őbenne maradásunkat, és az Ő beszédének bennünk való megmaradását. Ez a jutalom belátthatatlan távlatokat nyit meg előttünk. *„Kérjetek, amit csak akartok, és meg lesz az néktek!"* – mondja az Úr. Ugyanezt megerősíti Jn 14:13 és 16:23-24-ben. Óvéle való személyes, élő kapcsolat biztosítja a gyümölcsözést, és jutalomként az imameghallgatást. Minden imádságunkat meghallgatja, és azokra vagy igent, vagy nemet válaszol. Az Atya nemet válaszolt a Fiú imádságára is a Gecsemánéban, amit Ő engedelmesen elfogadott, és ez a megváltásunkat eredményezte. Az imádságban alávetjük magunkat Isten akaratának, és csak az Ő tetszése a célunk. Pál apostollal együtt mondjuk: Krisztussal együtt meghaltam, és Ő él bennem. Életemet a földön az Isten Fiában való hitben élem. (Gal 2:20). Megváltónk csodálatosan bátorít minket imára, önmagunkért és szeretteinkért. A szentek imádságai jó illatként arany kelyhekbe vannak gyűjtve. (Jel 5:8). Nincsenek elfeledve, mert nagy értékek kegyelmes Istenünk előtt. Ez a jutalom biztos, mert Jézus imádkozik értünk az Atya jobbján, és a bennünk lakozó Szentlélek a mi lelkünkkel együtt kimondhatatlan fohászkodással esedezik értünk. (Róma 8:26-27). Ez erősíti szívünket és hitünket naponként. Ezért teljes bizalommal járulunk Isten kegyelmi királyi széke elé, mert imádságaink meghallgatása garantálva van Megváltó Urunk által. Csak legyen gyümölcstermő életünk, a jutalom nem marad el.

A második jutalom a tanítványság

Mint tanítványok, már tudunk gyümölcsözni, mert beoltattunk Krisztusba; de a nagy jutalom a megmaradás a tanítványi minőségben. Azt mondja Jézus, *„sok gyümölcsöt teremtek, és akkor az én tanítványaim lesztek!"* Megtéréshez illő gyümölcsökkel kezdve, a Krisztusban való élet gyümölcstermőkké tesz. A jutalom, hogy megmaradhatunk, és növekedhetünk ebben. Ő elismer minket tanítványainak. Képviselhetjük, Róla tanúskodhatunk a világon. (Csel 1:8, Lk 24:48). Azonosítja magát az övéivel. Ezt értette meg Saul is a damaszkuszi úton, Jézus kérdésében: *„Saul, Saul, miért üldözöl engem?"* (Csel 9:4). Igen nagy

folytatás a 3. oldalon

KÖSZÖNÖM, KÖSZÖNÖM, KÖSZÖNÖM

Napsugarak zúgása, amit hallok,
Számban nevednek jó íze van,
Szent mennydörgést néz a két szemem,
Istenem, Istenem, Istenem,
Zavart lelkem tegnap mindent bevallott:
Te voltál mindig mindenben minden
Boldog szimatolásaimban,
Gyöngéd simogatásaimban
S éles, szomorú nézéseimben.
Ma köszönöm, hogy te voltál ott,
Hol éreztem az életemet
S hol dőltek, épültek az oltárok.
Köszönöm az én értem vetett ágyat,
Köszönöm neked az első sírást,
Köszönöm tört szívű édes anyámat,
Fiatalságomat és bűneimet,
Köszönöm a kétséget, a hitet,
A csókot és a betegséget.
Köszönöm, hogy nem tartozok senkinek
Másnak, csupán néked, mindenért néked.
Napsugarak zúgása, amit hallok,
Számban nevednek jó íze van,
Szent mennydörgést néz a két szemem,
Istenem, Istenem, Istenem,
Könnyebb a lelkem, hogy most látván vallott,
Hogy te voltál élet, bú, csók, öröm
S hogy te leszel a halál, köszönöm.

Ady Endre

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Gyülekezeti hírek: 90 éves a Torontói Gyülekezetünk
Cleveland: lelkipásztor búcsúztatás

Aranymenyegző: New Yorkban és Perecsenben

Beszámoló a fiatalok erdélyi missziós útjáról

Hallottátok, van egy hon - ének

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel és Szabó István

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

NOVEMBER

A hálaadónapok
időszaka lassan lejár.
Letudtuk hát egy évre már
az Úrnak tartozásunk.
Vagy mégsem? Nem, ezt nem lehet!
Isten továbbra is szeret:
hálánk nem érhet véget.

Herjeczki Géza (Hónapok)

A *hálaadónapok* az óhazában és Kanadában már valóban elteltek – nálunk azonban november utolsó csütörtökjén kerül sor a nemzeti hálaadónapra, s a gyülekezeteinkben az előző, vagy az azt követő vasárnap szoktuk megtartani a hagyományos gyülekezeti hálaadónapot. Van okunk bőven a hálára. Ne is maradjunk adósok – se az Isten dicsőítésével, se az anyagi javainkkal hozható hálaáldozattal! Az idén a *hatvani gyülekezet imaházépítésére* fogjuk elküldeni gyülekezeteink hálaáldozatát.

Amikor e sorokat írom, az október végi-november eleji „ünnepeknél" járunk. A Halloween estéjét nálunk (Detroitban) az idén egy kicsit elmosta az eső. Vajon még ma is megbotránkozva néznek óhazai testvéreink erre a nem nekünk való, kereskedelmi érdektől fűtött, kelta „ünnepre," vagy talán már ők is átvették, meghonosították? Ez utóbbira van a nagyobb esély. Mennyi mindent átvettek már tőlünk, pontosabban az amerikai hívőktől, amit nem kellett volna!

Mi pedig a 4 napos ünnepsoron vagyunk meglepődve. Amerika még soha nem engedhette meg magának, hogy ekkora munkaszünetes ünnepsorozatokat tartson. USA szerte 7 vagy 10 munkaszüneti nap van egy évben (természetesen a vasárnapokon kívül; némi változatossággal a különböző Statek szerint). *Mindenszentek* és a *halottak napja* korábban nem is szerepelt a magyar baptisták "szótárában". De nem is hiányzik. Katolikus testvéreinket szerethetjük anélkül is, hogy átvennénk tőlük a Bibliában sehol sem található ünnepeiket, hagyományaikat. Még jó, hogy ezek az „ünnepnapok" éppen a *Reformáció* emléknapja után következnek, így talán könnyebben eszünkbe jut a *Sola Scriptura – egyedül a Szentírás* elve, s azon mérjük meg ezeket a napokat.

Mit olvashatunk ebben a számban? Többek között visszatérünk a fiatalok nyári *cigánymisszióban* töltött erdélyi útjára az általuk írott néhány beszámolóval. Két gyülekezetünk is fordulóponthoz érkezett, vagy legalábbis mérföldkőhöz. *Clevelandban* befejezték majdnem 4 éves szolgálatukat *Kulcsár Sándor* testvérék. Áldást kívánunk az újabb életszakaszra, melyet *Floridában, Venice*-ben töltenek majd. *Torontóban* pedig 90 éves múltra tekintettek vissza testvéreink – reményt-keltő módon ifjúsági találkozóval kezdve a jubileumi hétvégét. Adjon az Úr nekik még további 90 esztendőt!

Természetesen a többi írásunkat is szíves figyelmükbe ajánlja ***a szerkesztő.***

Kedves Testvérek!

Ebben az évben a hálaadónapi célgyűjtésünkkel a hatvani (MO), nem rég alakult új gyülekezet imaházépítését támogatjuk. A testvéreknek már korábban sikerült egy olyan értékes ingatlant megvásárolni, amely közel van a város központjához, azonban az épület felújítása, átalakítása is komoly összegbe kerül. Célgyűjtésünkkel ebben kívánunk segíteni a hatvani gyülekezetnek. Szeretettel kérjük a testvéreket, imádságos szívvel gondoljanak a hatvani gyülekezetre, az anyagiakban pedig lehetőségeik szerint, jó kedvel és készségesen támogassák a közösség imaház-építkezési törekvéseit.

Elnökség

Részlet a hatvani gyülekezet lelkipásztora leveléből:

… télen megvettük az épület alsó szintjét. A kis virágbolt kivételével az egész épület a miénk lett. Tavasszal komoly munkával új tetőt kapott az épület, azután összenyitottuk az alsó irodákat imateremmé, leszigeteltük alulról az épületet, megcsináltuk a vízszerelési, csatornázási munkákat, kiástuk a bemerítőmedencét, leválasztottuk a virágboltot, áthidalókat cseréltünk, stb. Ma jön a fűtésszerelő felmérni a terepet. De még sok a munka: nyílászáró-cserék, belső kialakítás, vakolás, külső homlokzatfelújítás, stb...

Köszönjük, hogy segítetek az imaházunk ügyében. Szeretettel köszöntjük a kint élő gyülekezeteket, testvériséget, áldjon meg titeket az Úr Jézus!

Nemeshegyi-Horváth György

A GYÜMÖLCSTERMÉS JUTALMA

folytatás az 1. oldalról

ez a jutalom is, mert Ő él az Ő tanítványaiban. Drága Megváltónk ígéri, hogy ott leszünk Véle: *„és aki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya!”* (Jn 12:26). Ez valóban nagy jutalom! Teljessé ez akkor lesz, amikor az Atya és angyalai és az összes megváltottak előtt ezt mondja majd: *„Jertek én Atyámnak áldottai!”* (Mt 25:34-40). A mostani jutalom csak kóstoló, előlege annak, ami jönni fog.

A harmadik jutalom az öröm

Megtérésünk és újjászületésünk nagy örömet hozott. A megváltás és szabadítás örömét. Jézus örvendező tanítványai lettünk, és egyre nyilvánvalóbbá lett életünkben a gyümölcstermés. Környezetünknek, Istennek és angyalainak is nagy örömet okoztunk! (Lk 15. rész). Amikor Krisztus tanítványai elszéledtek Jeruzsálemből, és Samáriába is eljutottak, Fülöp hirdette nékik a Krisztust, és *„nagy öröm lett abban a városban!”* (Csel 8:8). Most az Úr örömmel jutalmazza a gyümölcstermést. Azt mondja: *„az én örömömet adom néktek!”* Igen, az Övé, melyet csak Nála kaphatunk, és senki el nem veheti tőlünk. Az öröm a Galácia 5:22 szerint a Szentlélek gyümölcse, tehát a Léleké. Ezt azonban nékünk adja Megváltónk, és a miénk lesz, mert úgy Ő, mint a Szentlélek a miénk lett. Így lesz örömünk teljessé. Túláradó öröm, amit bírhatunk minden körülmény között. Így történhetett meg, hogy Pál apostol és Sílás sebesre verve, börtönben kalodába zárva, még éjfélkor is Istent dicsérik. A börtön őr övéivel együtt megtér, és bemerítkezik. Pál és Sílás - Krisztus tanítványai - boldog emberek, s boldog emberekké tesznek másokat is.

Az öröm elűz minden félelmet, szabadulást ad. Pál apostol amikor az efézusi gyülekezet véneitől búcsúzik, azt mondja, *„Még az én életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, amelyet vettem az Úr Jézustól!”* (Csel 20:24). Igen, így is lehet szolgálni az Urat, és a Tőle jutalmul kapott örömmel bevégezni. Testvéreim! Áldott dolog a gyümölcsöző tanítványság. Megbízó Urunk pedig hűségesen biztosítja az áldott jutalmat: az imameghallgatást, a tanítványságot, és az örömet. Maradjunk Hozzá hűségesek, és ama napon miénk lesz a teljes jutalom!

Kulcsár Sándor lp.
a konferencia záró igehirdetése

„Minden illendően és rendben történjék!” 1Korinthus 14,40

Budapest térképén négyzethálósan szétfutó fehér utak által tagolt zöld felület ábrázolja az Új köztemetőt. Mint egy nagy malomjáték vagy stilizált kristályrácsábra díszíti a pesti oldalt ez a közismert létesítmény. Amikor e temetőben járok, a valóságban is érzékelhetem az előre eltervezett szép rend testet öltését, s még inkább észlelhettem ezt akkor, amikor egyszer alacsonyan szálló repülő ablakán át tekinthettem le e sírkertre.

A temető mozdulatlan és könnyen észlelhető rendezettsége azonban csak a rend egyik lehetséges változata. Találkoztam már másfajta, látszatra nagyon is rendezetlennek tűnő renddel.

Például amikor a képernyő egy *borzalmas tűzvész leküzdését* mutatja be. Szirénázva robognak elő a tűzoltókocsik. A lángok közelébe érve megállnak, belsejükből sisakos emberek ugrálnak ki, egyik erre, a másik arra fut, úgy tűnik, meghatározott cél nélkül. Kigöngyölődnek a fecskendők, másodperceken belül létrák ágaskodnak. Már árad is a víz, az oltóhab a tűzfészekre, és érezzük, még ha nem látjuk is a kuszaságnak tűnő rendet, amelyben mindenki a helyén van, és helyénvalóan cselekszik.

Az életben sokkal többször fordul elő az efféle rendezetlennek tűnő rend, mint az, amely szemmel is azonnal felismerhető.

A nagyvilág sok területéhez hasonlóan a gyülekezet életében is nélkülözhetetlen a rend. Ám kérdés, hogy az imént bemutatott *kétféle rendből melyiket kövessük.*

Mielőtt válaszolnánk, vessünk egy pillantást arra, hogyan választottak azok a hitelődeink, akik az elmúlt négy évszázadban előttünk jártak. Úgy látjuk, hogy voltak olyan időszakok, amikor szinte minden mozgásban volt, s a rendezettség inkább belsőleg érvényesült, mint a külső formákban. Máskor viszont pontosan meghatározottá vált minden, s az atyák által aprólékosan kidolgozott szabályok rendszere gondoskodott arról, hogy a fiak semmiben se térhessenek el attól, amire nagyatyáik eljutottak.

Vajon a kétféle rend hogyan gyümölcsözött Isten népének életében?

Az első – amelyre jó példa a pünkösd napján létrejött *apostoli gyülekezet, a reformáció és valamennyi ébredési mozgalom* – gazdagon gyümölcsözött. A másik – s erre a legjellemzőbb példa a *protestáns ortodoxia* – kevés és fanyar gyümölcsöt termett.

E történelmi példák is egyértelműen arra buzdítanak, hogy *a rendnek a mozgás, a fejlődés keretei között megvalósuló változatát kövessük.* Ez azonban nem is olyan egyszerű. Hiszen ha a rend folytonos változás, megújulás közepette valósul meg, akkor ez azzal jár, hogy a megszokott és ismert régi eljárásokat még szokatlan – és ami a legfőbb –, ismeretlen módozatokkal kell fölcserélni. Ez pedig magában hordozza a tévedés kockázatát is. Ezt tudva sem mondhatunk le arról, hogy időről időre megvizsgálva közösségi életünket, megállapítsuk, hogy mi az, ami már nem képes hatékonyan működni a mában, s ezért változtatásra szorul.

A szükséges változtatásokat azonban úgy kell véghezvinni, hogy a meglevő rendet ne valami rendezetlenség vagy fejetlenség váltsa föl, hanem a tudatosan vezetett átrendeződés során létrejövő, az itt és most követelményeinek megfelelő hatékonyabb rend. Ezt azonban csak kevesen ismerik Lélek szerint. Elégedetlenkedő, a meglevő rendet okkal vagy ok nélkül kifogásolók mindig is voltak és lesznek. De aki csak addig jutott el, hogy kifogásait hangoztassa, s nem mutat rá arra, amit tenni kellene, nem egy jobb rend szolgálatában ügyködik, hanem akarva vagy akaratlanul a rendetlenség, a zűrzavar érdekében.

Az sem elegendő azonban, ha valakinek a régi gyakorlatot illető kifogásain túl az újra vonatkozó elképzelései is vannak. Az Újszövetség tanításából úgy látjuk, hogy Isten a legdöntőbb szót – emberi szinten – a gyülekezet egészének adja. Ebből következik, hogy a legjobb szándékból fakadó *egyéni elképzelést* – bárkitől eredjen is az – *a gyülekezet egészének kell mindig megvizsgálnia*. A tapasztalat is igazolja, hogy, akik így fáradoztak a mindig jobb rend érdekében – elismerve, elfogadva, sőt igényelve a gyülekezet testületi állásfoglalását, együtt munkálkodását –, csak azok lettek az igazi romlásépítők, a hitélet föllendítői.

A mi nemzedékünk a változások korának szülötte. Átalakulnak a társadalmi rendszerek, át kellett rajzolni – nem is egyszer – a világ térképét, változnak az értékek, az emberi kapcsolatok. Óriási változások mentek végbe már eddig is az egyházak, a hívő nép életében is. Jó változások az emberiséggel való nagyobb közösségvállalás irányában. E téren hálára és elismerésre késztető eredményeink is vannak. *De még nem találtuk meg igazán az új módját, rendjét annak, hogyan kellene, lehetne megszólítanunk az evangéliummal a ma emberét.* Ez természetesen nyugtalanítja a hívőket. Sokan keresik a megoldást. Bizonyos vagyok abban, hogy meg is fogjuk találni imádkozva, elmélkedve, a Szentlélekre figyelve. Csak arra ügyeljünk, hogy *ez az útkeresés* a célszerű és korszerű rend érdekében mindig a fent vázolt módon, ***„illendően és rendben történjék”***, s úgy, hogy végül is mindenki megtalálja és kifejthesse Istentől rendelt szolgáló és lélekmentő feladatát, mint élő tag a Krisztus testében, a gyülekezetben.

Győri Kornél (Újpest)

ÁHÍTAT

"Nyisd föl szememet, hogy megláthassam, milyen csodálatos a te törvényed." - Zsolt 119, 18

A 119. zsoltár 8 soros szakaszai a héber ábécét követve, ugyanazzal a betűvel kezdődnek. Mégsem kötöttségként érződik az akrosztichon, sőt, mintha szenvedélyes lendülettel énekelne a költő, mert Isten nagy ajándékáról, a törvényről és a törvény szerint élők boldogságáról szól (1-2.v.).

A harmadik, - mondjuk úgy, hogy – „g-betűs" szakaszhoz érve fontos részleteket tudunk meg a zsoltár írójáról és életkörülményeiről. Isten szolgájának vallja magát (17. és 23.), aki jövevényként élve (19) figyelte meg Isten intézkedéseit az embervilágban („megdorgálod az átkozott kevélyeket, akik eltérnek parancsolataidtól" - 21), és nehéz helyzetében az Úr igazságosságára apellál („fordítsd el rólam a gyalázatot és a megvetést, hiszen megfogadtam intelmeidet" – 23). Hogy egy konkrét esetre utalva, vagy tán a lehetségest elképzelve állítja, azt nem tudjuk, de elhatározta: *„Ha a fejedelmek összeülnek, és rólam tárgyalnak, szolgád akkor is rendelkezéseidről elmélkedik."* (23)

A 18. versben tiszta (nem korlátolt) látásért könyörög, hogy gyönyörködhessen az Isten törvényében. Lelki látásnak nevezhető képességünk is folyton Isten szabadítására szorul. Másképpen mondva, Isten törvényében az a hívő gyönyörködik, aki belátást kér és nyer arra az Úrtól. Az efézusiakra gondolva pontosan ezért könyörgött Pál apostol is: *"... kérem, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja adja meg meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt; és világosítsa meg lelki szemeteket, hogy meglássátok: milyen reménységre hívott el minket, milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között, és milyen mérhetetlen nagy az ő hatalma rajtunk, hívőkön"* (Ef 1,17-19).

Nem mindenki gyönyörködik abban, ami csodálatos, és nem mindig a csodálatosban gyönyörködünk. A törvényt helyesen értékelők gyönyörűségesnek tartják azt, mert tisztán látják, érzékelik Isten szavának a jelentőségét. Az ilyen csodálkozás, miután átjárta az ember egész valóját, hálás igyekezetben, engedelmességben nyilvánul meg. Így érkezett el a zsoltáros is éneke legszemélyesebb és mégis legvonzóbb csúcsára: *"Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága. Esküszöm és fogadom, hogy megtartom igazságos döntéseidet."* (105-106)

Az életútjára visszatekintő, idős Füle Lajos "**Hátulról**" című versében énekli:

"Igen, már látva látlak,
felfogva száz csodádat
ámulva néz Utánad
a megnyílt lelki szem..."
"...Már hazafelé tartok...
nem látom most sem arcod
és mégis látva látlak
***hátulról**: fénylik árnyad,*
Kereszted felragyog!
Ösvényed: mint a hajnal,
kísérlek háladallal,
nyomomban – angyalok..."

Novák József

ÉN VAGYOK AZ AJTÓ
János 10:9

Saul kérdése - *„Kicsoda vagy, Uram?"* - minden őszinte, Istent kereső lelkében fölmerül. Könyvtárakat tesznek ki azok az írások, amelyeket kiművelt teológusok és filozófusok írtok már erről a témáról. De ki tudna erre a kérdésre megnyugtatóbb és hitelesebb választ adni, mint maga az Úr?

János evangéliumában jelentős helyet foglalnak el az "Én vagyok" kezdetű igék. Ezekben maga Jézus Krisztus jelentette ki önmagát. Olyan egyszerű és utolérhetetlenül világos hasonlatokban mondta el, amit a különben fölfoghatatlan és kifejezhetetlen titokról tudnunk kell, hogy azt első hallásra megértették Palesztina egyszerű lakói. De értjük ma is, és érteni fogják, amíg a világ világ lesz. Ilyen szimbólumokat használt: *"Én vagyok a szőlőtő. Én vagyok az életnek kenyere."* Mai igénkben pedig azt mondja: *„Én vagyok az ajtó."* Mondhatott volna-e egyszerűbbet, mint egy ilyen mindennapi eszközt?

Mi az ajtó? Ma így mondjuk: nyílászáró szerkezet, amely elhatárolja a külvilágot a belvilágtól. Egyiptomban elválasztotta a külső sötétséget a belső világosságtól (2Móz 10:23). A páskabárány éjszakáján választó volt élet és halál között (2Móz 12 :23). Amikor az ajtón kívül félelmetes ítélet uralkodott, az ajtón belül Isten népe csodálatos békességben és biztonságban lehetett. Az ajtó általában vékony alkotmány, de a menyegzős háznál két világot választott el egymástól (Mt 25:10). Belül a menyegzős ház fénye, öröme, bőség és boldogság; kívül a reménytelen, vigasztalan sötétség.

Az ajtó nemcsak elválasztó, hanem egyszersmind eszköz és lehetőség a bejutásra. Ezért mondta az Úr: *"Senki nem mehet az Atyához, csak énáltalam"* (Jn 14:6). Nem szólt bele a zsidók és rómaiak politikai vitáiba, mert ezeknél fontosabb feladata volt, hogy ajtó legyen a jelenvalóból a következendőbe, e világból az Isten országába, hogy rajta keresztül üdvözülhessünk. Mert nincsen senkiben másban üdvösség, de Ő a nyitott ajtó. Ne vonakodj belépni rajta!

Herjeczki András (1919-1996)
Gyöngyszemek az Újszövetségből
1981. p309

EVA K. RIDER
1962 - 2019

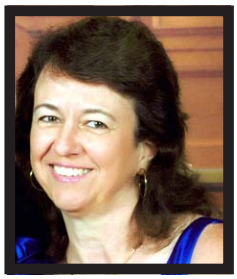

Milyen mély lehet az özvegy, idős édesanya fájdalma, aki egyetlen gyermekét súlyos betegségben szenvedni, sorvadni látja, és alig néhány hónap után már a temetése is fájó emlék? A floridai Palm Bay-n élő *Bíró Katalin* nőtestvér levelét olvasva, a képek láttán gondolkodom ezekről. Én nem ismertem Kati néni lányát, *Eva K. Rider*-t, de a telefonbeszélgetéseink során szinte mindig beszélt róla.

Joseph Boeke és Katalin Gálfi egyetlen lánya Passaic-on (NJ) született 1962. november 29.-én. Kedves, vidám természetű nő volt; szeretett kirándulni, motorozni, és szívesen látott vendégeket *michigani* (Wyoming) otthonukban. Dolgos nő volt. Az utóbbi években Floridában töltötték a téli hónapokat. *Edward Rider*-el 28 évig élt boldog házasságban és így nevelték a gyermeküket, Dánielt. Az utóbbi években, amikor gondozásra szorult valamelyikük, a másik mindig szeretettel és törődéssel igyekezett a terhen könnyíteni.

Éva súlyos betegsége váratlanul érte a családot. Legutóbbi találkozásukkor döbbenettel vette tudomásul Kati néni, hogy a lánya bizony nagyon beteg. Ez év februárjában, 28.-án meghalt.

A Fountainhead Funeral Home-tól kísérték utolsó útjára a Pal Bay-i temetőbe Évát. *James Waddell* testvér, a *Bethesda Baptist Church* lelkipásztora vezette a gyászszertartást.

Gyászolják: a férje (*Edward*), a fia (*Daniel Rogers*) két unokájával – és *Bíró Katalin* nőtestvérünk.

Novák József

NEW YORK

Emlékezz vissza az útra
És Megtartódat áldd!
Bármilyen sok volt a próba,
Az mind javadra vált.
Kőszikla hűs vizet ontott,
S a völgyben manna várt,
Bárhogy is tombolt az orkán
Ő hű karjába zárt.

.... szólt a hálaadás éneke testvéreinktől, ***Jakab Márton és Margit,*** akik 2019. augusztus 23-án ünnepelték 50. éves házassági évfordulójukat.

Testvéreink 1969. augusztus 23-án kötöttek házasságot *Magyarlónán* (Erdély). 1985. január 23-án érkeztek Amerikába, és azóta az *Első Magyar Baptista Gyülekezet* hűséges tagjai. Házasságukat az Úr egy leánygyermekkel ajándékozta meg, de őt az Úr ebben az évben hirtelen magához szólította. Unokájuk, *Kristopher* is az Úr hűséges szolgája, aki egyetemi éveiben lelkipásztori szolgálatra készül, ami különös örömet jelent a család számára. Bár sok nehézséggel kellett szembenézniük, mégis kimondhatatlan hála és köszönettel tartoznak az Úrnak az eddigi vezetésért, és ezt tették a családi körben és a gyülekezetben is!

'Szóljon az ének az Úrról,
Mert gazdag kézzel áld!
Zengjen a hangod a múltról,
Ő mindig véled járt.
Bár vadul támad a Sátán,
De rajtad már nem győz,
Támogat, őriz a Krisztus,
A győztes égi Hős."

Kívánjuk, hogy a jó Isten áldja és tartsa meg testvéreinket továbbra is az Ő félelmében, és akarata szerint ajándékozza meg őket még számos örömteli évvel, hogy szolgálhassák őt híven a sírig, és áldják nagy kegyét!

Erdei Gabriella

AZ ÉN ZSOLTÁROM

"Magasztaljátok az Ural, mert jó,
mert örökkévaló az ő kegyelme!"
A százharminchatodik zsoltárban
huszonhat zsoltárvers refrénje
magasztalja, áldja így Istenét,
s a szívem visszhangozza énekét.

Halkan rezdül még a hárfa húrja,
méltatlan szívemnek sóhajtása ...
De lassanként szárnyra kél a hangja,
mint estvéli áldozat harangja,
végül feltör, szent erővel telve,
és zengi, hogy örök az Úr kegyelme!

Kezdve a teremtés szent csodáin,
égen-földön látható munkáin,
amelyek bölcsességét hirdetik,
szerető szíve ajándékait.
Zengi, hogy kegyelmébe vette
választott népét, úgy vezette.

Kegyelmébe vett téged s engem is!
Megszabadított és bűneinket
kegyelme törölte örökre el.
Népe a zsoltárral együtt énekel
róla, ki hordoz, aki felemel,
megajándékoz szent örökséggel.

Kegyelmének örök dicséretét
visszhangozzák ma mind a hegyek,
a láthatók s a láthatatlanok,
és énekeljetek ti is velem!
Mert megmérhetetlen a kegyelem,
nincs kezdete és nincsen vége!

Zengje hál minden teremtménye,
hogy örökkévaló az Úr kegyelme!

Oláh Lajosné

Aranymenyegző Perecsenben

Ötvenedik házassági évfordulóját ünnepelte 2019. szeptember 6-án ***Balla Sándor és Katalin*** az Agapé Panzióban gyermekei, unokái és rokonai körében.

Boldogsággal a szívükben tekintettek vissza és adtak hálát Istennek megtartó kegyelméért és áldásaiért, négy gyermekükért és 11 unokájukért. Öröm volt visszaemlékezni az élmény dús évekre, Nagyapa gyermekeinek és unokáinak szóló bíztató szavaira és tanításaira, valamint meghallgatni jó tanácsát, mely szerint házasságukban a szeretet, a tisztelet és a kölcsönös megbecsülés vezetett a békés kapcsolathoz. Az ünnepi megemlékezésen igei üzenetekkel köszöntötték az ünneplő párt:

- *Bálint Pál* lelkipásztor: Zsoltárok 128 - Az istenfélők házán áldás van

- *Borzási Pál* lelkipásztor: 1. Korintusi 13:8-13 - A szeretet soha el nem fogy

- *Püsök Dániel* lelkipásztor: Zsoltárok 92:13-6 - Az igaz virul, mint a pálmafa, magasra nő, mint a libánoni cédrus.

A köszöntések elhangzása után Bálint Pál lelkipásztor kérte imában az Úr áldását életükre és családjukra.

Kívánjuk, hogy Jézus Krisztus áldása kísérje őket tovább életükön szeretteik körében.

Ifj. Balla Sándor

Id. DOBOS KÁLMÁN 1925 – 2019

Dobos Kálmán 1925. szeptember 3.-án született Kiskunhalason - *Dobos Mátyás és Bánóczki Etelka* második gyermekeként. Lelkileg nagy hatással lett rá, hogy öccsét fiatalon elszólította az Úr e földi életből, nem sokkal azután, hogy tizenévesen hitre jutott pusztán a Biblia olvasása nyomán, amit valakitől kapott. A szülők nem voltak hívők, viszont ő kapcsolatba került velük Kiskunhalason, ahol a fodrász szakmában szerzett kiképzést. Hívásukra kezdett járni a *Kiskunhalasi Baptista Gyülekezetbe,* ahol megtérésre és Krisztusba vetett élő hitre jutott. Onnan választott segítőtársat is magának *Juhász D. Erzsébet* személyében, akivel 1947 karácsonyán kötöttek házasságot. Házasságukat hét gyermekkel (egy leány és hat fiú) áldotta meg az Úr. A mesteri oklevél megszerzése után Kálmán fodrász műhelyt nyitott és kisiparosként működött, ami nem egészen illett bele az akkori politikai rendszerbe. Ez vezetett később életük következő fejezetéhez...

1972 nyarán turistaként Jugoszláviába, onnan pedig Ausztriába utazott, ahol menekült táborba került. Sikerült elintéznie az *Amerikába* történő bevándorlását; 1973-ban érkezett *Chicagoba a Román Baptista Gyülekezettől* kapott garanciával, ahol szorgalmas munkával új otthont teremtett, és elkezdte intézni a nagy család kihozatalát, amelynek eredményeként 1977-ben felesége és két kiskorú gyermekük (*Sándor és István*) kivándorolhatott Magyarországról. Hamarosan követték őket az idősebb fiúk is (*ifj. Kálmán, Zoltán, József és Béla*), csak *Erzsébet* maradt Németországban, ahová ő a házasságkötése nyomán került.

Miután Kálmán a chicagói munkahelyéről nyugdíjba mehetett, a család a kaliforniai *Fullertonba* költözött 1987-ben. Ott valósult meg életének harmadik otthonteremtése jelentős családi összefogással, ahogyan az első családi ház is épült annakidején Kiskunhalason. Lelki otthonra pedig az *alhambrai Baptista Gyülekezetben* találtak. Közel tíz éven át szolgált a gyülekezet elöljáróságában.

Kálmán 2016 októberében veszítette el szeretett feleségét. Nehezen tudta feldolgozni, hogy nincs már itt hűséges társa, akivel majdnem 70 évet töltött szent házasságban. Idős napjaikra két legfiatalabb gyermekük, Sándor és István élt velük a családi házban és gondoskodott róluk. 2019 szeptember 25.-én tüdőgyulladással került kórházba, ahol a hazahívó szó is érte (október 3.-án). Készen volt az Úrhoz költözni. Egyik kedves éneke még a kiskunhalasi gyülekezetben töltött évekből ez volt...

Utunk Atyánkhoz érkezik,
ki tudja tán már holnap;
A fájdalom is véget ér
és vége bűnnek, gondnak.
Az út véget ér,
ki tudja tán már holnap;
Testvér, Jézus kér,
légy kész, a mennyből szólnak.

Szomorkodom, bár nincs okom,
tudom, elrejt Ő engem,
Az égi hon lesz otthonom,
Atyám már holnap inthet.

A gyászszertartáson többen is megemlékeztek Dobos testvér életéről és szolgálatáról. A vigasztalás igéit *Novák József* lelkipásztor hirdette 2Kor 5:16-17 alapján.

ifj. Dobos Kálmán

90 éves a Torontói Gyülekezet

Október 13-án a torontóiak gyülekezetük alapításának 90-dik évfordulóját ünnepelték. Természetesen nem egyedül, hanem vendég-sereggel. Hogyan telt ez a jeles évforduló?

Nem visszatekintések sorozatával, hanem szövetségünk ifjúságának a szokásos őszi találkozójával, amit most a torontóiak rendeztek meg. Erről a fiataloktól várunk beszámolót.

Vasárnap reggel szép napos idő fogadott bennünket. (A fiatalok már néhány napja itt voltak, a távolról érkezők is megjöttek már előző nap.) Az imaáhítatot két fiatal: *Juhász Róbert* (Detroit) és *ifj. Balla Zsigmond* (Alhambra) vezette. A buzdításhoz a 90-dik és a 100-dik Zsoltárt választották.

Az istentiszteletre megtelt a tágas, új, jól felszerelt és a hálaadónapra díszített imaház. *Püsök Dániel* helyi lelkipásztor köszöntötte a vendégeket és indította igei gondolatokkal a jubileumi és hálaadó napot. Nem csak vissza, hanem előre is nézett, az Úr kegyelméből lehetséges következő 90 évre is gondolva.

A köszöntések és visszaemlékezések sorát a legközelebbi szomszédos gyülekezetből *Huli Sándor lelkipásztor* kezdte. (Ahogy általában lenni szokott, a detroitiak jöttek el legnagyobb számban, kórusuk is szolgálat, *Fűr Béla* karmester visszaemlékező szavai után.) Püsök testvér köszöntötte a közöttünk lévő *Kis Rita torontói konzul asszonyt* is, aki válaszában méltatta a gyülekezet példás munkáját, amit a nagyváros magyarjai körében végeznek.

A *két szomszédos pünkösdi gyülekezet lelkipásztora* mondott igei köszöntést ezután, majd a gyülekezet két vezetője – *Bákai István és Weisz Péter* tekintett vissza a közelmúltra, valamint a gyülekezetben 62 évvel ezelőtt bemerítkezett *Jurás Pál* tv. idézett emlékeiből. Ő az egyetlen, aki még találkozott az 1929-ben létrejött gyülekezet alapító tagjaival. Ezután Püsök testvér átadta szövetségünk elnökének, *dr. Gergely István* testvérnek a levélben küldött üdvözletét-áldáskívánását is.

A köszöntések sorát az énekkar és a fúvószenekar színvonalas szolgálatai tették még változatosabbá.

Az igehirdetésre a végén került sor, melyet a gyülekezet egy korábbi lelkipásztora (1981-1988), *Herjeczki Géza* tartott. Az igehirdetés előtt – aktualizálva Püsök testvér bevezető gondolatát – perspektívába helyezte a 90 évet. Elmondta pl. hogy *feleségén kívül két testvér van jelen* azok közül, akik 1981-ben, szolgálata megkezdésekor tagjai voltak ennek a gyülekezetnek, és *10-en vannak jelen* olyanok, akik 1988 őszén is tagok voltak, amikor letette szolgálatát. Elmondta, hogy ez nem elszomorítja, hanem hálaadásra készteti, hiszen az Úr kegyelmét, maradandó terveit láthatjuk abban, hogy ma is él, sőt meg is erősödött a gyülekezet. A közöttünk lévő szép számú fiatalság pedig a következő 90 évre nézve jelent reménységet.

Ezután a Lukács 5,1-11-et olvasta, majd az ige néhány alap-gondolatát a torontói gyülekezet 90 és 35 évvel ezelőtti eseményeivel is egybevetve arról szólt, hogy Jézus Krisztus ma is egészen személyesen szólít és hív el - fiatalokat és idősebbeket is a szolgálatra. **Az elmúlt 90 év után további misszióm unkára hívja a torontóiakat, főleg a környezetükben élő magyarok megtérése érdekében.** Ha a hely lehetővé teszi, az igehirdetés egy részletét itt is közöljük.

Az istentisztelet után a torontói testvéreink bőséges, magyaros ebéden láttak vendégül mindannyiunkat.

A jubileumi istentisztelet résztvevői

Urunk áldását kívánjuk a 90 éves Torontói Első Magyar Baptista Gyülekezet életére, szolgálatára, lelkipásztorára és a testvériségre!

A jubileumi istentisztelet a gyülekezet facebook oldalán megkereshető; a pontos címe: https://www.facebook.com/First.Hungarian.Baptist.Church.Toronto/videos/2457342974582595/?t=37

Az igehirdetés egy részlete:
"91 évvel ezelőtt Torontóban nagy eseményre készülődtek. Az *Exhibition Placen* rendezték meg a *Baptista Világszövetség 4. kongresszusát*. 7000 vendéget vártak a városba. Egy kis magyar csoport is készülődött, ***Nagy Gyula*** testvérék vezetésével. Tudjátok hány összetartó magyar baptista volt akkor a városban? 5 és néhány családtag és barát. 26 magyar vendéget, delegátust fogadtak – közöttük 2 magyarországi vezetőt: *Csopják Attilát és Udvarnoki Andrást,* valamint egy lelkipásztornak készülő szemináristát, *Balla Györgyöt,* New Jersey-ből. A nagy esemény zárónapján, vasárnap a *College Street Baptist Churchben rendezték meg az első magyar baptista istentiszteletet Torontóban.* Ott volt mind a 26 delegátus, a két magyarországi lp. hirdette Isten igéjét. De nem csak vasárnap, hanem a következő hét minden napján tartottak evangélizációt. Bár sokan hallották a magyarul, vagyis számukra is érthetően hangzó Igét, *döntés, megtérés nem történt.* El sem tudom képzelni, milyen nehéz lehetett ez Nagy Gyula testvérnek, s annak az 5, évek óta összetartó, imádkozó testvérnek. A látszólagos eredménytelenség ellenére Isten ott volt és munkálkodott azon a héten is. Hogyan? Például úgy, hogy **egy konkrét személlyel beszélt, Balla György testvért szólította meg, s hívta el a szolgálatra, úgy mint régen Pétert,** ott a saját hajójában. Senki más nem tudott róla, de ő meghallotta a hívást, és el is fogadta azt – egyenlőre még nem a torontóiaktól, hanem magától az Úr Jézustól.

Egy másik eredménye is lett az egyhetes evangélizációnak: amint a kanadai testvérek látták az érdeklődést, lehetővé tették az 5 főből álló magyar baptista csoportnak, hogy rendszeresen összejöjjenek a *Baverley Street Baptist Church* épületében. Az 5 magyar testvér, akik már 4 éve összetartanak, korábban Nagy Gyula testvérek otthonában, most pedig itt a kanadai testvérek adta helyen könyörögnek tovább a torontói magyarok megtéréséért. Gyülekezet még nincs, lelkipásztor még nincs, imaház már van, pénztárkönyv is van. Megdöbbenve láttam annak idején, hogy *az első pénztárkönyvi bejegyzés dátuma 1928. augusztus 5* (majdnem egy évvel a megalakulás előtt, és folyamatosan vezetve). Egy hatalmas Megváltónak a csodálatos emberei voltak ők.

Imáik nem hullottak a porba, a missziót Ura tovább vitte a torontói magyarok ügyét. Balla György testvér a következő év tavaszán befejezte szemináriumi tanulmányait az *International Baptist Seminary of East Orange, NJ-ben*. Ekkor a Home Mission Board kiküldte a torontói kis magyar csoport pásztorolására *Balla György testvért, aki feleségével együtt* 1929. június 1-jén elkezdte a szolgálatot. Van már magyar lelkipásztor Torontóban. Gyülekezet is lesz! 3 héttel később, éppen a torontói konferencia 1 éves évfordulóján, **június 23-án, Nagy testvérék otthonában megalakították a gyülekezetet – a First Hungarian Baptist Church of Torontót. A megalakuláskor 12 tagja volt a közösségnek.**

Ezeket Balla testvérnőtől és *Gáspár Sándor* testvértől hallottam, de ti is elolvashatjátok a gyülekezet 10 éves jubileumára Balla György testvér által készített emlékfüzetben. A 10 éves jubileum idejére az 5, majd 12 testvérből 50-egynéhány tagot számláló gyülekezet lett.

Nem csak Pétert, de Balla testvért is ember-halásszá formálta az Úr, s általa további 44 torontói magyar embert is megtérésre hívott az első 10 év alatt.

Van okunk a hálaadásra a gyülekezet jubileuma kapcsán? Igen, van!"

Herjeczki Géza

Képszöveg: A szószéknél: Huli Sándor, Püsök Dániel és Herjeczki Géza / A torontóiak új (harmadik) imaháza / A torontói fiatalok énekelnek

Lelkipásztor búcsúztatás a Clevelandi gyülekezetben

Szeptember 29-én ***Kulcsár Sándor*** lelkipásztor testvértől és kedves feleségétől ***Nusikától*** búcsúztunk, akik 2015. december 16-ától közel négy éven át szolgátok közöttünk. A gyülekezet tagjain kívül több magyar és angol gyülekezetből és alkalmi látogatókból telt meg zsúfolásig az imaházunk.

A könnyektől sem mentes, fájdalmas búcsúzást mégis az Úr és Kulcsár testvérék iránt érzett hála „aranyozta" be. Mert nagyon gazdagok lettünk, hogy testvéreink a gyülekezet meghívását - a szükség idején - mindent félretéve elfogadták. Az Isten üzenetét meggyőzően, hűségesen tolmácsolt igehirdetések pedig a kegyelemben való növekedésünket szolgálták. Szomjas lélekkel vártuk a vasárnapi istentiszteleteket és a csütörtöki bibliaórákat. Lelki gyengeségeinkben, feladataink végzése közben érzett bizonytalanságainkban mélyen érző, együtt-érző lelkipásztorunktól és feleségétől mindig megkaptuk a szükséges segítséget, bátorítást és helyreigazítást. Erejüket meghaladó odaadással látogatták a betegeket, lelki gondozták a családokat és a megerőtlenedetteket. Gyakran láttak vendégül bennünket otthonukban, küldtek, vittek „finomságokat" önzetlen szeretettel. A hálás visszaemlékezésen volt a hangsúly, erről tettek bizonyságot a búcsú-istentiszteleten megszólalók valamennyien.

Sántha József diakónus testvér a gyülekezet nevében megköszönte Kulcsár testvérék odaadó szolgálatát, jó egészséget, több pihenést és örömet kívánt nekik. A *Harmónia együttes* énekekkel, *Veres Sándor* testvér verssel búcsúzott. A gyülekezet tagjai közül még *Nagy Sándor, Csompó Jolán, Osváth Lajos* testvérek, illetve a lelkipásztor társak részéről *Botánszki Igor* adventista lelkipásztor, *dr. Fazekas László* és *dr. László Imre* lelkipásztor testvérek mondták el hálájukat, köszönetüket, áldás kívánásaikat.

A búcsú-istentisztelet igehirdetője *Kulcsár Attila* lelkipásztor volt, aki a 2Tim 4,1-5 versei alapján a jövőre nézve adott gazdag tanítást. A gyülekezet Ura ugyanis olyan kegyelmes volt hozzánk, hogy ezen az alkalmon már tudtuk, hogy *Deák Zsolt* meghívott lelkipásztor november 18-án családjával megérkezik hozzánk, és folytatni fogja Kulcsár testvérék szolgálatát.

A tanítás mondanivalója így foglalható össze: a lelkipásztori szolgálattal kapcsolatos igei elvárások: *„hirdesd az Igét, ints, feddj, buzdíts, kitartóan végezd a munkádat, szolgálatodat teljesen betöltsd"* - szorosan össze vannak kapcsolva a gyülekezettel szembeni elvárásokkal. A pásztorokat az Úr hívja el, támogassuk őket szolgálatunkban, mindenki vegye ki örömmel részét a Krisztus királyságát építő és a gyülekezetet átformáló munkájukból.

Az alkalom úrvacsorával és Kulcsár testvérék búcsú szavaival fejeződött be. Lukács 22,14-20-ig terjedő igeszakaszra alapozva elmondta Kulcsár testvér, hogy ebben a formában többé már nem úrvacsorázunk együtt. Ez figyelmeztessen bennünket az Úr Jézus szavaira, hogy „ha eljön az idő" – cselekedjünk! Soha ne késünk, és ne vágjunk elé semminek. Erre Krisztus vére árán kapott megváltásunk tehet és tegyen alkalmassá. Kulcsár testvér a 2Kor 13,11-ben található Igét kötötte szívünkre: *„Végül testvéreim, örüljetek, állítsátok helyre a jó rendet magatok között, fogadjátok el az intést, jussatok egyetértésre, éljetek békességben, akkor a szeretet és a békesség Istene veletek lesz."* Bátorító szavait pedig a jövőre nézve az 1Sám 12,22-23 versekkel tolmácsolta: *„Hiszen nem veti el az Úr a saját népét az Ő nagy nevéért, mert tetszett az Úrnak, hogy saját népévé tegyen benneteket. Tőlem is távol legyen, hogy vétkezzem az Úr ellen, és ne imádkozzam többé értetek."*

Kulcsár Nusika testvérnő az 1Tessz 2,1 versét olvasta fel: *„hiszen magatok is tudjátok, testvéreim, hogy nem hiába jártunk nálatok."* Az egyetértés a testvériség arcán is látható volt. Majd a harmadik rész 12-13 versével mondta el a jövőre vonatkozó áldást kívánásait: *„titeket pedig az Úr gyarapítson és gazdagítson a szeretetben egymás iránt és mindenki iránt. Erősítse meg a szíveteket és tegye fedhetetlenné a szent életben a mi Istenünk és Atyánk színe előtt, amikor a mi Urunk Jézus Krisztus eljön minden szentjével együtt."* Végül János apostol szavait idézve köszönt el: *„Fiacskáim, szeressétek egymást."*

Számunkra felejthetetlenül áldott és gazdag volt a Kulcsár testvérék szolgálata alatti négy esztendő. Hálás, imádságos szívvel gondolunk testvéreinkre, köszönjük áldásos fáradozásukat értünk. Kívánjuk, hogy az Úr áldja és őrizze az egész Kulcsát családot, kegyelme gazdagságával vegye körül őket!

Fazekas Erzsébet

Kulcsár testvér és testvérnő a clevelandiak lapjában, az „ÉBRESZTŐ" folyóirat októberi számában egy egy rövid írással is elköszöntek a testvériségtől ***„Testvéri áldáskívánás"*** és ***„Visszapillantó"*** cím alatt.

Kulcsár Sándor testvér a Róma 15,13 magyarázata után így fejezte be írását: *„Teljes szívemből kívánom mindannyiótoknak - magunknak is! - ennek az igének csodálatos gazdag, és áldott kincseit. Adja meg mindezt számotokra a reménységnek Istene a Szentlélek ereje által!*

Áldjon és őrizzen meg titeket az Úr, a mindannyiunk lelkének áldott Pásztora, az Úr Jézus Krisztus!"

Kulcsár Anna Mária testvérnő pedig a Fil 1,3.8-11 verseivel tekintett vissza és előre is. Rövid részlet a cikkből:

„Pál apostol is bevallja, hogy vágyik szeretett testvérei után, akikhez sok drága lelki élmény köti. Ezt a vágyát abban fejezi ki, hogy imádkozik értük, 'hogy szeretetük még jobban-jobban bővölködjék ismeretben és minden jó tapasztalatban.' *Úgy hiszem, nem lehet áldottabb emlékezés, mint az egymásért való imádkozás."*

A földi hátrányos helyzet mennyei előnye

Bár a Roma közösségek gyakran a társadalom perifériájára sodródnak, Isten királyságában megelőzhetnek sok előnyös helyzetű társadalmi réteget.

Az a megtiszteltetés ért, hogy részt vehettem az *Erdélyi Roma gyerekek felé irányuló vakációs biblia iskola* alkalmakon és megtapasztalhattam a gyermekek őszinte szeretetét, ragaszkodását, és alázatát. A gyermekek örömujjongással és öleléssel köszöntöttek bennünket minden alkalommal, amikor megérkeztünk az imaházhoz. Bár a gyermekek nem sok földi gazdagsággal rendelkeztek, naponta megajándékoztak bennünket valamivel. Öröm volt látni és hallgatni a lelkes gyerekek énekét amint az újonnan tanult énekeket énekelték. Beszélgetéseink során nyíltan beismerték bűneiket a gyermekek, és nem kételkedtek benne, hogy a Jó Isten szereti őket a legjobban.

A Roma gyermekek *Mária énekére* emlékeztettek engem:

"Nemzedékről nemzedékre irgalmas azok iránt, akik tisztelik és félik őt. Kinyújtotta karját, megmutatta erejét: szétszórta a büszkéket, akik magukat nagyra tartják, ledöntötte trónjukról az uralkodókat, az alázatosokat pedig felemelte. A szükségben levőket elhalmozta minden jóval, a gazdagokat pedig üres kézzel küldte el. Segítségére sietett szolgájának, Izráelnek, mert nem felejtette el ígéretét, hogy könyörületesen bánik velünk." Lukács 1:50-54

Jézus a szükségben lévőkhöz jött, hogy felemelje az alázatosokat. A Roma gyermekek földi hátrányai elősegítik őket, hogy alázatos hittel fogadják Jézust, és arra hogy Jézus felemelje őket és elhalmozza őket minden maradandó jóval. E földi hátrányos helyzetben élő kis barátaim arra tanítottak engem, hogy alázatban éljek, tudva hogy a Jó Isten kegyelmére szorulok minden nap.

Ha olyanok nem leszünk mint a gyermekek, nem mehetünk be Isten Királyságába. Lukács 18:16-17.

Kulcsár Ibolya

Cigánymissziós beszámoló

Nagyon hálás vagyok, hogy a nyáron én is részt vehettem a *Mihályfalvi* cigány misszióban. Sok élményben volt részem és sokat tanultam a hét során társaimtól és a gyerekektől egyaránt, akik között szolgálhattam.

A legnagyobb öröm és egyben megtapasztalás az volt számomra amikor láttam azt, hogy teljesen ismeretlenül is milyen kedvesek, barátságosak és mennyire ki vannak éhezve a szeretetre. Nagyon megszerettek bennünket már az első nap, körülvettek minket, és megkértek, hogy játsszunk velük, vegyük a hátunkra és vigyük őket. Amikor megtudták a gyerekek, hogy egy hétig

ott leszünk és foglalkozunk velük, nagyon örültek neki. Ismerkedés közben megkérdeztük őket, hogy miért/kiért imádkozhatunk és ők mindig őszintén és komolyan válaszoltak. Minden reggel a cigány imaház udvarán találkoztunk a gyerekekkel, akik nagy lelkesedéssel vártak minket, kíváncsiskodva, hogy mit viszünk nekik. A foglalkozásokat is nagyon szerették, és a tevékenységekben, jelenetekben is aktívan részt vettek, és bátran jelentkeztek, meg válaszoltak a kérdésekre. Meglepett engem, hogy amikor imádkozásra került a sor, milyen lelkesen és szépen tudnak imádkozni.

Örömömre szolgált, hogy köztük lehettem, s visszatekintve úgy érzem, hogy több szeretetet kaptunk mi tőlük, mint ők kaptak tőlünk. Boldog vagyok, hogy a Jó Atya engem is felhasznált ebben a misszióban, és hiszem, hogy a szolgálatunk nem volt és nem lesz hiábavaló. Az Úré legyen a dicsőség!

Erdőközi Norbert

Hálás vagyok, hogy én is részt vehettem a cigány misszióban, és hogy megtapasztalhattam, hogy Isten hogyan munkálkodik a Roma emberek között. A misszió legelső napján a gyerekek már nagyon várták, hogy menjünk velük időt tölteni, játsszunk, és ismerkedjenek velünk. Minden egyes alkalommal, amikor megérkeztünk, az imaházuknál körbe vettek a gyerekek, és mindenkit átöleltek, és látszott rajtuk, hogy alig várták, hogy megint együtt legyünk. Nagyon meglepődtem, hogy mennyire befogadtak, és hogy mennyi szeretetet mutattak irántunk, bár teljesen idegenek voltunk nekik; úgy fogadtak, mind azokat, akiket már régen ismertek.

A foglalkozások alatt a gyerekek között ültünk, és voltak akik külön kérték, hogy melléjük üljünk, és úgy hallgattuk együtt a bibliai történeteket. Minden

alkalom elején énekeltünk több éneket, angolul is, magyarul is. Volt, amikor a kézimunkázás közben hallottuk, hogy a gyerekek magukban dúdolgatták az énekeket. Nagyon örülök, hogy lehetőségem volt részt venni ezen a misszión, és hogy magokat tudtunk ültetni ezeknek a gyermekeknek a szívébe.

Azt szeretném kérni, hogy gondoljunk imában a Roma gyerekekre, hogy továbbra is nőjön a hitük, döntsenek Jézus mellett, és hogy életük végéig kövessék az Urat!

Kulcsár Brigitta

The most exiting part during the missions trip for me was being able to help the kids with sports and play with them. Also that while I did that I was able build a special connection with them and was able to find out a lot about who they are how many siblings they have what they like to do and many more things. Doing all this made me happy and excited for every day we met the kids since I was able to cheer them up every day I saw them.

Szabó Gergő

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

ROMANIAN MISSION TRIP

By Nikki Kulcsar

Going on this mission trip meant a lot to me. Seeing everyone from the North American youth take various leadership commitments and work hard to make sure the kids had a great time proves what a great team we were in Romania. My sister *Laura and I* were in charge of coming up with games each day for the two churches and one of the games we taught was called *the shoe game*. Everyone stands across their partner and responds to the commands of the person calling the various body parts. When shoe is called, the first to pick up the shoe out for the two partners wins and moves on to play another winner.

In this picture, we are at the church in Sanislau playing the shoe game. We first introduced this game in the beginning of the week but every day we came back, the kids always asked if we could play the shoe game. The kids loved it! After the kids understood how to play, Laura and I stood in to play too and got to bond with the kids through this simple game.

To me, it was amazing to see how competitive everyone can get over an activity so simple. I even found myself focusing hard to try and beat the kids. Overall, the games were a great way to get to know the kids because while we were standing next to each other, it was easy to strike up a conversation about family, hobbies, and school, and faith. I am so blessed to have had the chance to go on this mission trip and learn from the leaders of the trip; *Pusok Daniel* and *Kulcsar Attila,* the members of the team, and the kids.

THE POWER OF LOVE

Hearing about the culture and being completely immersed in it were completely different. Because the church in *Mihalyfalva* was within the neighborhood, we were able to see the culture first-hand. The more I learned about the everyday life and struggles of the people there, the more I was heartbroken. The majority of the kids came to VBS everyday, at 10:00am, without having any food beforehand. Some of their parents were alcoholics.

Some of the children were abused. Many children who had younger siblings looked after them as if they were their own kids. Many of the middle-school-aged girls had already dropped out of school. There was a sense of community yet also judgement. Some of the older kids would help in looking after the younger ones. However, others recognized children from poorer families and looked down upon them, even to the point of pushing, shoving, and name-calling. Nearly all of the kids resorted to fighting upon disputes.

This picture was taken on our very last day of VBS at Mihalyfalva. After we had passed out new t-shirts to everyone, eaten pizza together, and were passing out dessert, many of the older kids with telephones wanted to take pictures with us. As I posed for another picture, I barely noticed that **Roli had walked by and touched my arm.** In fact, he had walked away before I had not even realized he had touched me. However, looking back upon this picture, I realize how meaningful Roli's simple gesture was.

In this picture, Roli displays the intense desire we all have for love as humans. I am blessed to have satisfied my desire for love through God, who IS love. Furthermore, I have been blessed to have had the opportunity to reflect Christ as we served these children in Mihalyfalva. A verse that comes to mind is 1 John 1:4, *"We love, because He first loved us."* Ultimately, we are ALL called to missions, to share how God's love has transformed our lives! I pray that this mission trip would not be something we merely discuss as an event of the past. I pray that we would take initiative and continue to live as Christ so that other people in our lives, like Roli, will sense the love of God through us!

Laura Kulcsar

"NO WORRIES!"

Recently I am hearing more and more a peculiar expression from people. Even one of my grandsons, *Micah Barnabas Parker*, answered back to me with the saying: "NO WORRIES!" I read on Google search that the expression is a popular Canadian English idiom, and it means "*Do not worry,"* or "*That's all right."*

The other day when I was having my lunch in the dining room, something was moving in my left peripheral vision. When I turned my head, there was a young rabbit grazing in our backyard. She looked at me and froze for a couple of minutes. Then took a quick bite from the tender grass and as she was chewing it, her gaze remained fastened on me. She did this a couple of times as I was talking to her, encouraging her to eat peacefully for I will not bother or scare her away – but she was not paying any attention to what I was saying, only continued to work up an appetite. My wife, *Lenke*, loved to see them when they came around, usually two adults and two youngsters. I don't know where the others were at this time, but I was pleased to see my first visitor of the season.

It seemed to me that even though my lunch guest was not worrying a bit, yet she was kind of nervous and kept looking at me. But slowly she got used to me and the only thing captivated her interest was the open field of grass. As I was finishing my lunch I could not help myself wonder on how our heavenly Father takes care of His creatures. One of my favorite Bible verse came to mind from Matthew 6:26, where we read: *"Consider the birds of the sky: They don't sow or reap or gather into barns, yet your heavenly Father feeds them. Aren't you worth more than they?"* (CSB). Even though the Bible verse mentions only the birds, it is understood that all God's creatures and creations are precious! So, next time when you see a rabbit grazing, a bird hunting (for bugs) in the grass, or when you hear someone say *"No worries."* think about our heavenly Father that **He cares for you – so you do not have any reason to worry!**

Barnabas J. Halo

KERESZTYÉNSÉG KORA...

Jézus mennyire egészen más valaki, mint bárki más a világon. Mert amikor egy ember arra törekszik, hogy híveket szerezzen magának, követőket nyerjen meg a maga nézeteinek, bizonyosan nem úgy tesz, mint Jézus, hanem úgy, hogy szépen kiszínezi a terveit, kívánatosnak, könnyűnek tünteti föl azt, amit el akar érni követőivel. Jól kihangsúlyozza az előnyöket, és csak halkan és mellékesen beszél arról az áldozatról, kockázatról, amit az ő követése jelent. Jézus pedig éppen fordítva teszi. Íme, valaki itt nagy lelkesedéssel ajánlja föl magát neki: *Követlek téged Uram, valahová mégy...* Jézus pedig lehűti: vigyázz, mondja, *jól gondold meg, mire vállalkozol,* nem elég csak lelkesedni...

Szinte elriaszt az Ő követésétől, szinte ellenpropagandát csinál önmagának, szinte maga teszi népszerűtlenné a saját ügyét. Megdöbbentő az, amikor valaki minden reklámozásnak éppen az ellenkezőjét műveli és ennyire őszintén beszél. Igen, mert Jézus nem nézőközönséget akar gyűjteni maga köré, nem áhítatos hallgatóságot, nem szimpatizánsok seregét, hanem követőket! És itt most tisztázza, hogy mire nem való és mire való az Ő követése…

Nos, az is benne van ebben az Igében, hogy **Jézus nem ígér tömegeket. Nem ígéri, hogy az Ő ügye népszerű ügy lesz ezen a földön,** hogy az Ő mozgalma tömegmozgalommá növekszik, ami az emberek nagy többségét hódítja majd meg. Sőt, a nagy tömegek hamarosan el is fordultak Tőle annak idején is, amikor a földön járt és csak egy maroknyi kisebbség maradt körülötte. És ma még inkább így van ez elkeresztyéntelenedő korunkban…

Jézus nem ígérte, hogy nagy tömegben találja magát az, aki Őt követni akarja. Őhozzá mindig a kisebbség fog igazán tartozni. És amikor a keresztyénség tömegmozgalommá vált, mint a középkorban - **amikor előnyökkel járt az, ha valaki hozzá tartozott -, amikor konjunktúrája volt a keresztyén névnek: olyankor mindig ellaposodott, megromlott Krisztus ügye a földön.** Aki igazán követi Jézust, az lehet, hogy nem a népszerű oldalon áll, lehet, hogy bizonyos helyzetekben kisebbségben, sőt, egyedül marad - de talán éppen akkor van a legjobban együtt Vele! Inkább Vele egyedül, mint a sokaságban nélküle!

Dr. Joó Sándor
(részlet egy 1962-os igehirdetésből)

LONKA BIZONYSÁGTÉTELE

Mindannyiunk életében vannak mélypontok. Meglehetősen nehéz időszak ez az életemben. Sok átsírt, álmatlan éjszakám volt gyötrődve és kételkedve. Cipeltem a terheket, nemcsak a sajátjaimat; nem tudtam átadni azokat Istennek, hogy Ő vigye. Sokszor éreztem, hogy nem bírom tovább; összeroppanok. Minél előbb megoldást akartam találni a problémáimra, ezért sok időt töltöttem a megoldás(ok) keresésével. Ami az egyik nap jó ötletnek tűnt, másnapra már nem volt az. Ebben a nehéz helyzetemben Isten szólt hozzám. A János evangéliuma 2 részének a 3. versét hozta elém. Ez egy ismert történet része, a kánai menyegzőé. Jézus édesanyja, Mária is ott volt. Ugyan csak egy vendég volt, de meglátta mások baját, azt, hogy kellemetlen helyzetbe kerültek meghívói. Együtt érző szíve arra indította, hogy tegyen valamit értük. Azonnal Jézushoz fordult, és röviden közölte a tényt: NINCS BORUK.

Hittel fordul felé, mert megbízik benne. Teljesen rábízza a megoldást, nem ad neki ötleteket, hogy mit tegyen. Amikor Jézus nem azonnal segít, akkor sem türelmetlenkedik. Szól a szolgáknak, hogy engedelmeskedjenek Jézusnak, aztán csendben visszaül a helyére és VÁR.

Mire? Jézus segítségére. Mikor fog segíteni? Nem tudjuk. Hogyan? Nem tudjuk. Akkor mit tudunk? *Azt, hogy jó várni az Úr szabadítására. Ő már tudja, mit fog tenni, így nyugodtan rábízhatjuk az időt és a módot.* Ezzel is Őt dicsőítjük. Dicsőítem én így? Vagy türelmetlenül toporzékolok, mint egy akaratos gyerek.

Mária nem kért semmit, csak a tényt közölte. Bárcsak én is így tudnám az Úr elé tárni a magam szükségét.

Biztos nem vagyok egyedül a fájdalmaimmal. Minden embernek meg van a maga kis problémája, a harca, amivel szembe kell néznie. Nem tudom, milyen harcaid vannak, de azt tudom, ki segíthet. Az az Isten, aki számtalanszor megkönyörült a népén, aki saját Fiát áldozta fel értünk a golgotai kereszten; Ő nem változott meg. Bátran állíthatom, hogy ez az Isten harcol érted, ahogy értem is.

Az ellenség azon van, hogy tönkretegyen, mindent, ami jó, ami szent, ami tiszta és ami igaz. Ő a hazugság atyja, aki arra törekszik, hogy elhitesse velünk, hogy amikor az életünk éppen darabokra hullani látszik, akkor számunkra már nincs remény. De a Sátán hazudik. Isten a mi gyógyítónk és a reménység szerzője. Egyedül általa tudunk meggyógyulni és ő tudja rendezni összekuszálódott élethelyzeteinket.

Mózes azt mondta a népnek: *„Az Úr harcol értetek, ti pedig maradjatok veszteg”* 2Móz 14: 14. Nem csak Izrael népének volt ez bátorítás, hanem nekünk, mai embereknek is támogatás lehet.

Ne féljünk; ne rettegjünk a jövőtől! Támaszkodjunk Istenre!

Az üzenet a számomra az volt, hogy mondjam el az Úrnak a helyzetemet, és csendben várjak az Ő megoldására. A csoda már készül! Istennél minden lehetséges. Miért kételkedjek?

Magyar Baptisták Világszövetsége
Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *dr. Gergely István* (Amerika)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
Pardi Félix (Erdély)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

TÖKÉLETES LELKÉSZ

Egy számítógépes felmérés kimutatta, hogy a tökéletes lelkész pontosan 10 percet prédikál. A bűnt elítéli, de azzal senkinek nem okoz fájdalmat. Naponta reggel hattól éjfélig dolgozik, de a telefont hajnali ötkor is szívesen felveszi. Ellátja a templomi teendőket, villanyt szerel, kertészkedik, és szépen… takarít.

Hetente 20.000Ft-ot keres, jól öltözködik, értékes könyveket vesz és a kocsija sem utolsó. Minden héten 15.000Ft-ot oszt szét a szegények között. Emellett 26 éves, de 30 éves lelkipásztori gyakorlattal rendelkezik, mindemellett jól is néz ki.

Nagyon szereti a fiatalokat és minden idejét az idősekkel tölti.

A tökéletes lelkész mindig mosolyog, mert odaadó munkájához az erőt a kitűnő humorérzékéből meríti. Naponta 15, a gyülekezethez tartozó családot, ugyanennyi kórházban fekvő beteget és magányos gyülekezeti tagot látogat meg. Minden idejét az egyháztól elhidegült hívek pásztorolásával tölti, és mindig az irodában van, ha keresik

Ugyanis,

ha a szokottnál 10 perccel hosszabban prédikál akkor bőbeszédű,
ha hangosabban prédikál, akkor ordibál,
ha normálisan beszél, akkor az ember nem ért semmit,
ha saját autója van, akkor világias beállítottságú,
ha viszont nincs autója, akkor nem halad a korral,
ha az egyházközség tagjait látogatja, akkor szimatol,
ha családokat látogat, akkor nem törődik a családjával,
ha otthon van, akkor miért nem látogat családokat
ha a pénzről beszél, akkor pénzsóvár,
ha a templom javára gyűjt, akkor kihúzza az emberek zsebéből a pénzt,
ha nem rendez ünnepséget, akkor semmi sem történik,
ha ünnepséget szervez, akkor nem tud nyugton maradni,
ha az Istentiszteletet pontosan kezdi, akkor siet az órája,
ha később kezd valamit, akkor feltartja a híveket,
ha a templomot renováltatja, akkor feleslegesen szórja a pénzt,
ha nem építkezik, akkor hagy mindent tönkremenni,
ha fiatal, akkor nincs tapasztalata,
ha idős, akkor mikor megy már nyugdíjba,
ha meghal, akkor nincs aki pótolja.

Keresztyén Humor (Facebook)

(A Pastor's Appreciation hónap során elhangzott köszöntések kiegészítéseként.)

HALLOTTÁTOK, VAN EGY HON / O, THEY TELL ME

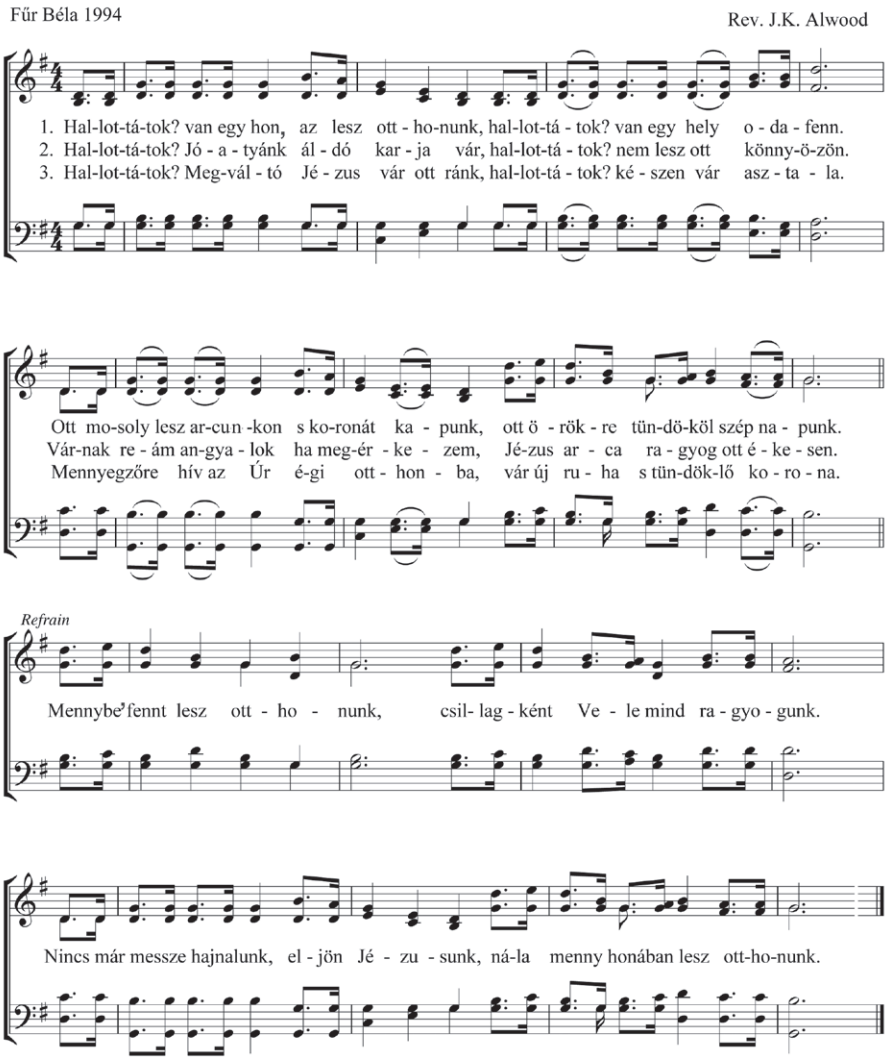

Atyám, akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is én velem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nékem adtál. (Jn 17,24)

Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, amely számotokra készíttetett a világ megalapítása óta. (Mt 25,34)

És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak. (Jel 21,4)